

Diskusjon om Moralsk Opprustning

Av Øyvind Skard ^{22/12-1959}

Når Moralsk Opprustning (MRA) i dag blir utsatt for skarpe angrep både fra konservativt og radikalt hold, bør dette forhold gjøre oss oppmerksom på noe meget vesentlig. Det viser at MRA's prinsipper og det arbeid som gjøres i MRA's navn intet har å gjøre med de vanlige politiske skillelinjer. Den som fremdeles tror at MRA er et redskap for de politisk konservative kretser, kjenner ikke MRA's arbeid over hele verden. Hvis han ville finne sannheten om MRA, ville han se at MRA's verdensarbeid gjør det umulig å plasere dette som konservativt eller radikalt. MRA's budskap er en utfordring til konservative og radikale i like høy grad. Derfor er det også naturlig at MRA's tanker vinner tilslutning både på konservativt og radikalt hold, og at de også møtes med kritikk fra begge fløyer.

Den framstilling av MRA's arbeid som gis i brosjyren «Ideologi og sameksistens» har vært utsatt for sterke angrep. Det har vært påstått at framstillingen er naiv og overdreven, at den viser at «MRA står i et meget lettferdig forhold til sannheten» osv. La oss være klar over hvem disse beskyldninger i virkeligheten rettes mot. I brosjyren gjengis en del framstående personers uttalelser om resultatene av at MRA's prinsipper er blitt anvendt i praksis. Beskyldningene for uvedderheftighet rettes derfor mot menn som Schuman, Adenauer, formannen for det rådgivende organ i kull- og stålunionen Helmuth Burckhardt, statsminister Kishi i Japan, Adenauers rådgiver i øst-européiske spørsmål professor Hans Koch, erkebiskop Makarios, og en rekke framstående tillitsmenn i européisk og amerikansk fagbevegelse. Men i angrepene gjøres det intet forsøk på å bevise at disse personers uttalelser er løgnaktige eller overdrevne. Hvis

kritikken er ærlig ment, bør en søke kontakt med de personer som har stått midt oppe i begivenhetene og kommet med sine uttalelser, og få fakta fra dem.

Selvsagt kan en si at enkelte mennesker overdriver. Men en kan ikke beskyldte Moralsk Opprustning for å overdrive, like lite som en kan beskyldte sosialismen for å overdrive. MRA er en livsform, et sett normer og prinsipper som er gyldige både for den enkelte og for samfunnets liv. Når det berettes om resultatene av MRA's arbeid, er dette beretninger om det som skjer når disse normer og prinsipper praktiseres. Det som da skjer, er ikke noe som enkelte mennesker kan ta æren for, like så lite som det enkelte menneske kan ta æren når sosialismens prinsipper gir resultater.

Resultatene av MRA's arbeid skyldes ikke mennesker. Derfor kan vi trygt fortelle om dem. Der finnes ingen organisasjon eller styre, og resultatene av MRA's arbeid kommer ikke noen enkelt person eller gruppe, men hele menneskeheten til gode. Når det gjelder de enkelte mennesker som praktiserer MRA's prinsipper, er de sannsynligvis hverken bedre eller dårligere enn andre mennesker. Deres svikt og feil er like trivielle og uinteressante som andre menneskers feil. Men de har besluttet seg til å omsette MRA's prinsipper i handling på alle livets områder. Når de gjør dette, løses konflikter, og det skapes nye forhold mellom mennesker.

Derfor er det meningsløst å si at MRA bør holde seg unna politikken. Riktignok er det så at i dikturland tåles bare den form for Gudstro som er en rent privat sak, og som utelukkende skal «tilfredsstille den enkeltes religiøse behov». En slik Gudstro er i sannhet «opium for folket», og den er en direkte hjelp

for diktaturet. Men med en gang Gudstroen betyr en forpliktelse til å forme samfunnet etter Guds lover, vil den autoritære stat gripe inn. — MRA's prinsipper betyr en total forpliktelse til å gjennomføre Guds absolutte moralske lover på hele menneskelivet. Derfor kan vi ikke gå med på en «løsning» som medfører at vi tolererer slik urettferdighet som Tibet og Ungarn, og at vi lukker øynene for at kommunismens mål og hensikter, slik kommunistlederne fremdeles framstiller dem, står direkte i strid med de normer Gud har gitt for menneskenes liv. Derfor vil vi også gjøre alt for å vise at alternativet «Krig eller sameksistens», som Khrusjtsjov har stilt opp, ikke er det eneste. Det fins en løsning på et høyere plan, en moralsk og åndelig inspirasjon som kan skape et nytt klima, og som begynner med det enkelte menneskes ærlige oppgjør med Gud, seg selv og sin neste. Dette er det eneste holdbare grunnlag for tillit og «sameksistens», mellom individer og mellom nasjoner.

Situasjonen er så alvorlig, og virkningen av Moralsk Opprustnings prinsipper der de har vært praktisert er så vidt oppsiktsvekkende at ansvarlige mennesker har plikt til å søke å sette seg inn i MRA's arbeid på førstehånd. Vi kan ikke lenger i Norge la våre holdninger være bestemt av forfalskede meldinger fra påviselig kommunistisk hold.

Våre etterkommere må ikke kunne bebreide oss at vi forsømt å prøve noe som kunne være en løsning.

Øyvind Skard.

SPARTID!

Ring 41 72 50 — «Bytteregistret» når De skal legge inn billett på bytte av bolig Våre damer skriver billett for Dem.

Arbeiderbladet

N3!

28-01-017